

ned, vil det selvfølgelig blive overgivet til det Udvalg, der da maatte komme til at behandle dette Lovforslag. Trykte Eksemplarer af Andragendet ere omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af en Kreditforening for bygningsafgiftspligtige Ejendomme paa Landet i Jylland.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3123—26).

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Bjørnbaek): Det af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkrets (N. Nielsen) og mig indbragte Forslag er fremkommet paa Grund af de særlige Forhold, Kreditforeningerne have etableret i Jylland, idet man nemlig der bestemt skelner mellem Købstadejendom og Landejendom. Dette er jo ikke Tilfældet med Østlisternes Kreditforeninger, idet man i dem optager Grundejendomme, enten de findes i Købstæderne eller paa Landet. Derved at man skelner saa nøje mellem Købstadejendom og Landejendom, er en Art Ejendomme, som ligger imellem de to Benævnelser, bleven uheldig stillet, de Ejendomme nemlig, som findes paa de Steder, som nu om Dage blive mere og mere almindelige, nemlig Handelscentrerne paa Landet, om jeg saa maa kalde dem, de ny Ejendomme som ere fremstaaede paa Steder, hvor der har vist sig gunstige Betingelser for Forretnings- og Handelslivet udenfor de gamle Købstæder. Der fremkommer jo saaledes en hel Del Ejendomme, som ikke kunne betegnes hverken som Købstadejendomme eller Landejendomme. De have jo egentlig Karakteren af Købstadejendomme, idet nemlig Værdien af Ejendommene bestemmes ved selve Bygningens Værdi og de Forretninger, der drives deri, hvorimod Fordtilligendet er af underordnet Betydning. Af saadanne Ejendomme er der jo en Del, som ville kunne søge Laan i Husmandskreditforeningerne og blive behandlede efter Husmandskreditforeningernes Regler; men det er jo kun en mindre Del af disse Ejendomme, nemlig kun de Ejendomme hvis Værdi ligger under 6,000 Kr., som kunne blive behandlede efter disse Regler, og det

Laan, som Husmandskreditforeningerne kunne tilstaa saadanne Ejendomme, er ofte for ringe i Forhold til det Laan, som vedkommende Grundejer kunde ønske, og som ogsaa Ejendommens Værdi kan svare til, saa at selv Ejerne af saadanne Ejendomme ofte kunne ønske at have Udgang til at søge Laan andre Steder. Mellem Grundejerne paa saadanne Steder har der derfor ogsaa i flere Aar været en Bevægelse oppe for at skaffe gunstigere Kreditforhold til Stede, end dem man lever under. Selvfølgelig har man henvendt sine Tanker paa bestaaende Kreditforeninger og da naturligvis særlig Købstadkreditforeningerne, idet jo nemlig „Ny jydsk Købstadkreditforening“ allerede ved sin Oprettelse medtog Handelspladserne Nørresundby, Løgstør og Silkeborg. Derved havde denne Kreditforening naturligvis givet Anvisning paa at henvende sig til den, naar der var Tale om ny Handelspladser. Disse Bestræbelser for at faa Købstadkreditforeningerne til at medoptage andre ny opstaaende Handelspladser have imidlertid ikke ført til noget, saaledes at man staar uden at have løst Spørgsmaalet ad denne Vej. Der har været nedsat flere Komiteer for at overveje dette Spørgsmaal, og en saadan henvendte sig i Fjor til den højtærede Indenrigsminister med Ønske om, at han for Rigsdagen vilde fremsætte et Lovforslag, som tillod Oprettelsen af en Kreditforening for de her omtalte Grundejendomme. Fra Indenrigsministeriet fik denne Komitee imidlertid et Svar, som afsløgte denne Begæring; men jeg antager egentlig efter hele Svarets Karakter at maatte sige, at Grunden til Afslaget er i Virkeligheden mere en formel end egentlig en reel Indvending mod selve Sagen. Sagen er nemlig den, at det Udvalg, der bestod af Repræsentanter for Struer, Esbjerg, Herning, Odde og Sallinge, og som ved en Sagsfører henvendte sig til Ministeriet, havde ment, at man, for at betegne, hvilke Grundejendomme det var, man vilde have med, kunde betegne dem som Ejendomme, beliggende paa saadanne Steder, som havde et af Ministeriet stadfæstet Bygningsregulativ. Ministeriet mente imidlertid, og deri har Ministeriet maaste ogsaa nok Ret, at denne Betegnelse ikke slog til, idet nemlig ethvert Landdistrikt eller enhver Del af et Landdistrikt kan faa et saadant Bygningsregulativ stadfæstet ifølge Lovens af 11te Februar 1876. Der ligger altsaa ikke i denne Betegnelse noget særligt betegnende, noget særligt afgrænsende saaledes, at man kunde sige: en saadan Kreditforening vil omfatte de og de Ejendomme, hverken flere eller færre; dette